

विष्टौ मासे मन्त्राख्ये कुजशनिदिने जन्मतारास्त
चाथ । नाडीनक्षत्रहीने गुरुवरिजनीनाथताराविशुद्धौ
प्रातः कार्यां परोक्षा द्वितुचरपङ्कशोदये शक्तवन्ने ।
इति । यद्यपि दिव्ये वारविशेषविधानाभावस्तथापि
मिष्टाचारादादिव्यभागे दिव्यानि दातव्यानीति मिताक्ष-
रायाम् । अथ दिव्यदेशाः तत्र पितामहः । “प्राङ्मुखो
निश्चलः कार्यः शुची देगे धटः सदा । इन्द्रस्थाने
सभायां वा राजद्वारे चतुष्पथे” इति । धटग्रहणं
दिव्यान्तरस्याप्युपलक्षणम् । इन्द्रस्थानग्रहणञ्च प्रसिद्ध-
देवतायतनान्तरस्याप्युपलक्षणम् । अतएव दिव्यमात्र-
सुपक्रम्य नारदः “सभाराजकुलद्वारे देवायतनचतरे” ।
विषयविशेषे इन्द्रस्थानादीनां व्यवस्थामाह । कात्यायनः
“इन्द्रस्थानेऽभिषेक्तानां महापातकिनां नृणाम् । नृप-
द्रोहप्रवृत्तानां राजद्वारे प्रयोजयेत् । प्रातिबोध्यप्रवृ-
त्तानां दिव्यं देयस्तुष्पथे । अतोऽन्येषु तु कार्येषु
सभामध्ये विदुर्बुधा” इति । इन्द्रस्थाने इन्द्रध्वजपूर्व-
स्थाने । दिव्यदेशानादरे दिव्यं विश्वं दतीत्याह, नारदः
“अदेशकालदत्तानि बहिर्वासकृतानि च । व्यभिचारं
सदर्शेषु कुर्वन्तोऽहं न संशयः” । वासो जननिवासस्तथा-
हृदिष्कृतानि निर्जनप्रदेशकृतानीति यावत् । अतएव
पितामहः “प्रत्यक्षं दापयेद्विद्यं राजा वाङ्मनसोऽपि
वा । ब्राह्मणानां श्रुतवतां प्रकृतीनां तथैव चेति” ।
ब्राह्मणानां प्रकृतयोऽमात्यास्तोपाज्ञेत्यन्वयः ।
अथ दिनव्यसाधारणविधिसूत्रं दृष्टव्यं : “छोहात्
क्रोधाद्धोभतो वा भेदमायाति साक्षिणः । विधिदत्तस्य
दिव्यस्य न भेदो जायते कचिदिति” । विधिं च पितामहेन
दर्शितः “दिव्येषु सर्वकार्याणि प्राङ्विवाकः समा-
चरेत् । अध्वरेषु यथाध्वर्युः शोपयासो नृपाजया ।
तत्र आवाहयेद्देवान् विधिनानेन धर्मवित् । वादित्
तूर्यघोषैश्च गन्धमात्याहुतेपनैः । प्राङ्मुखः प्राङ्गलि-
भूत्वा प्राङ्विवाकस्ततो वरेत् । एहो हि भगवन्धर्म !
अस्मिन्दिव्ये समाविश । सहितो लोकपालैश्च वस्त्रा-
दित्यम्बरद्वयैः । आवाह्यं तु धटे धर्मं पश्चादङ्गानि
विन्यसेत्” । सर्वकार्याणि साधारणानि असाधारणानि
च तत्तत्तदुपयोगिसामग्रीसम्पादनानन्तरमित्यर्थः । धट-
ग्रहणमतं दिव्यमात्रोपलक्षणम् । अस्मिन्दिव्य इति
भन्त्रलिङ्गादेतेषां धर्माणां दिव्यमात्रसाम्यस्य । “इमं
भन्त्रविधिं हत्तुं सर्वदिव्येषु योजयेत् । आवाहनञ्च

देवानां तथैव परिकल्पयेत्” इत्युपसंहरता तेनैवोक्त-
त्वाच्च । अङ्गानि कानीयाकाङ्क्षायां क एवाह, “इन्द्र”
पूर्वे तु विन्यस्य प्रेतेशं दक्षिणे तथा । वरुणं पश्चिमे
भागे कुबेरं चोत्तरे तथा । अग्न्यादिभ्योऽप्यङ्गानां
कोणभागेषु विन्यसेत् । इन्द्रः पीतो यमः श्यामो
वरुणः स्फटिकप्रभः । कुबेरस्तु सुवर्णभः अग्निश्चैव
सुवर्णभः । तथैव निर्वर्तितः श्यामो वायुर्धूम्रः प्रश-
स्यते । ईशानस्तु भवेद्भक्त एवं ध्यायेत्क्रमादिमान् ।
इन्द्रस्य दक्षिणे पादौ वस्त्रनास्यापयेदुबुधः । धरोभुव-
स्तथा सोम व्यापयैवान्नोऽग्निः । प्रत्यक्षञ्च प्रभा-
तञ्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः । देवेशेऽनयोर्मध्ये आदि-
त्यानां तद्याऽयनम् । धातार्यमा च मित्रस्य वरुणांशो
भगस्तथा । इन्द्रो विवस्वान् पूषा च पर्जन्यो दशमः
सृष्टः । ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरजस्यो जवन्त्यजः ।
इत्येते द्वादशादित्या नामनिः परिकीर्त्तिताः । अग्नेः
पश्चिमभागे तु रुद्रा एकादश सृष्टाः । धीरभद्रश्च
शम्भुश्च गिरिशश्च महायशः । अजैकपादहिर्बुध्न्यः
पिनाकी चापराजितः । भुवनाधीश्वरश्चैव कपाली च
विशाम्भतिः । स्याणुर्भवश्च भगवान् रुद्रास्तेकादश
सृष्टाः । प्रेतेशरक्षोमध्ये च मातृस्थानं प्रकल्पयेत् ।
ब्राह्मो माहेश्वरी चैव कोमारी वैष्णवी तथा । वाराही
चैव माहेन्द्री चासृष्टा गणसंयुता । निर्वर्तितैरुत्तरे
भागे गणेशायतनं विदुः । वरुणस्योत्तरे भागे मरुतां
स्थानमुच्यते । पवनः अर्धभो वायुरग्निर्लो मरुतस्तथा ।
प्राणाः प्राणेशजीवो च मरुतोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः । धट-
स्योत्तरभागे तु दुर्गाभावाहयेदुबुधः । एतासां देवता-
नान्तु स्नानान्ना पूजनं विदुः । भूपावसानं धर्माय दत्त्वा-
चाचौदिकं क्रमात् । अर्घादिपश्चादङ्गानां भूषान्तसुप-
कल्पयेत् । गन्धादिकं निवेद्यान्तां परिचर्यां प्रकल्पयेत् ।
चतुर्दिक्षु तथा होमः कर्त्तव्यो वेदपारगैः । आच्येन
हविषा चैव समिद्धिर्होमसाधनैः । सावित्र्या प्रचवे-
नाथ स्वाहान्तेनैव होमयेत्” । अङ्गानाम् इन्द्रादि-
दगांलानाम् अर्घाद्युपकल्पनञ्च न काण्डाहुतसमयेन ।
तथात्वे प्रयोगवचनावगताङ्गसहभावाभावापत्तेः । किन्तु
पदार्थाहुतसमयेन तथा च दुर्गायै भूषणं दत्त्वा धर्मस्तेन्टा-
दिदुर्गानानाञ्च गन्धादिपरिचर्यं विप्रकल्पयेदिति । गायत्रीं
प्रणवादिक्तासञ्चार्य पुनः प्रणवं स्वाहाकारान्तसञ्चार्य
समिदाव्यचरभिः प्रत्येकमष्टोत्तरशतं जुहुयात् ।